

Deres sagsnr: 2014-27-33-00009/DWL

Fødevarestyrelsen
Dagny Løvoll Warming
Cand.brom/Ernæring
Sendt pr. e-mail til:
dlw@fvst.dk &
maola@fvst.dk

Danish Food and Drink Federation

Høringssvar - udkast til vejledning om næringsdeklaration af fødevarer

DI Fødevarer sætter pris på denne mulighed for at kommentere på de danske myndigheders fortolkning af artikel 29-35 i fødevareinformationsforordningen og de relaterede bilag.

DI Fødevarer finder, at det er hensigtsmæssigt, at man har valgt at bygge vejledningen op om Kommissionens spørgsmål og svar dokument. Det er også godt, at vejledningen har fokus på hvilke muligheder virksomhederne har, når de oplyser om fødevarernes indhold af energi og næringsstoffer. For at gøre vejledningen nemmere at gå til anbefaler vi, at man strukturerer stoffet i afsnit 7-9 og 12, så det bedre afspejler den måde virksomhederne arbejder med næringsdeklarationer på.

Når det gælder tolerancegrænser henviser vi til vores høringssvar om Udkast til Kommissionens vejledning om tolerancegrænser af 5.12.2012. Vi mener fortsat, at Kommissionens forslag er alt for kompliceret og bør erstattes af et sæt af bredere tolerancer, der gælder uanset situationen de anvendes i. Vi opfordrer derfor fortsat til, at Danmark afventer implementering af forslaget til det ikke længere er et Kommissions udkast. Vælger man alligevel at implementere udkastet opfordrer vi til, at man inddrager de relevante områder af udkastet i denne vejledning om næringsdeklaration. Alternativt bør man snarest udarbejder en vejledning om Kommissionens udkast som virksomhederne kan forstå.

Vi skal i øvrigt beklage, at EU-lovgivningen, når det gælder regler for næringsdeklaration, er så komplicerede, at det kræver 86 sider at forklare, hvad de betyder i praksis. Det ville gavne alle parter, hvis man i det fremadrettede lovgivende arbejde bestræbte sig på at regulere ud fra nogle overordnede principper, som var lette at forstå og medførte færre administrative byrder. Det ville også være i overensstemmelse med målsætningerne om en vækstbaseret regulering.

Vores forslag til strukturændringer uddybes i det følgende, som også indeholder andre bemærkninger og spørgsmål i ikke prioriteret rækkefølge.

Specifikke kommentarer og forslag til vejledningens enkelte dele:

1. Indledning:

Vi opfordrer til, at man indledningsvis oplyser om, at denne vejledning redegør for, hvordan man skal og kan oplyse om fødevarernes indhold af næringsstoffer, og at man laver en henvisning til, at der findes en separat vejledning for de andre mærkningsregler omfattet af fødevarerinformationsforordningen. Desuden, at man tilføjer en læsevejledning til dokumentet.

2. Ikrafttrædelse og anvendelse:

Det ville være hjælpsomt med nogle kommentarer om, i hvilken udstrækning det tilstræbes, at reglerne for næringsdeklaration ensrettes, dvs. i hvilken udstrækning man påtænker at tilpasse lovgivningen både, hvad angår tilladte formater og brug af begreber, f.eks. ADT vs. RI.

4.1 Definition af næringsdeklaration:

Det ville være relevant at nævne, at reglerne for næringsdeklaration omhandler dels en obligatorisk del, som kan suppleres med en række frivillige oplysninger og en mulighed for frivillig gentagelse af nærmere definerede udvalgte dele af næringsdeklarationen.

4.1.1 Næringsdeklaration eller ernæringsanprisning:

Afsnittet er centralt, men svært at forstå. Afsnit 2 side 10. Efter eksemplerne på ernæringsanprisninger kunne man skrive: Frivillig angivelse af et indhold af fedt eller protein, f.eks. 5 gram fedt eller 10 pct. protein, er også at betragte som en ernæringsanprisning, hvis lovlighed vurderes ud fra, om de kan antages at have samme betydning som en godkendt ernæringsanprisning. Det samme gælder anprisninger af f.eks. indholdet af vitaminer og mineraler, f.eks. X procent calcium, hvis fødevareren er kilde til calcium (Læs mere om ernæringsanprisninger i anprisningsforordningen og vejledningen). Undtaget herfra er dog frivillig gentagelse af oplysninger i næringsdeklarationen. Det er således tilladt at oplyse om indholdet af energi alene eller indholdet af energi, fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt som gruppe, uden at det opfattes som en ernæringsanprisning. Se afsnit 9 i denne vejledning.

Vi stiller spørgsmålstejn ved relevansen af at henvise til regler, der var gældende tidligere.

4.3 Andre definitioner:

Påvirker forbrugsmønstret indholdet af næringsstoffer i fødevareren?

5. Hvilke fødevarer skal næringsdeklareres (obligatorisk næringsdeklaration)

Det kunne være hensigtsmæssigt at oplyse om, at oplysningen ikke nødvendigvis skal være i selve næringsdeklarationen, men oplyses i samme synsfelt alt afhængig af, hvilket næringsstof, der er tale om.

6. Hvilke næringsstoffer skal indgå og kan indgå i næringsdeklarationen

Næringsstoffer, som ikke må angives i næringsdeklarationen, skal angives udenfor, men i samme synsfelt. Vi foreslår, det oplyses, at samme synsfelt inkluderer to sammenstødende flader, og hvis pakningen er rund, at oplysningerne kan ses ved en mindre drejning.

6.2.1 Fedtsyrer

Vi undrer, om det er strengt nødvendigt at benytte betegnelserne ”enkelt-” og ”fler-” i stedet for ”mono-” og ”poly-”. Sidstnævnte vil være en fordel ved fler-sprogsemballage.

6.7.1 Definition af betydelig mængde

Afsnittet kan være svært at forstå. Vi foreslår, at man oplyser om, at kun næringsstoffer, der optræder i betydelig mængde må oplyses i mærkningen og, at hvad der udgør en betydelig mængde afhænger af fødevarers form og om den sælges i enkeltportionspakninger eller ej, efterfulgt af en redegørelse for, hvad det betyder for forskellige produkter.

Vi tænker, det i den forbindelse ville være relevant at fastslå, at det for drikkevarer, supper mv., der fremstilles ud fra pulver, er muligt at deklarere produktet som indtaget, og at betydelig mængde her kan bestemmes ud fra indholdet i produktet tilberedt efter producentens anbefaling, inklusiv evt. mælk.

Det er uklart, hvad sidste afsnit bidrager med og i hvilken udstrækning, det er relevant i forhold til denne vejledning.

Afsnit 7-9: Hvordan skal næringsdeklarationen udformes m.fl.:

Vi foreslår, at man indledningsvis introducerer, hvilke muligheder der er, når det gælder de forskellige former for næringsdeklaration og ændrer strukturen, så man efterfølgende forklarer, hvad man må og skal på de tre områder:

- 1) Obligatorisk næringsdeklaration (der kan suppleres på frivillig basis) - nuværende afsnit 7 (men alene i forhold til næringsdeklarationen (ikke gentagelsen)
- 2) Frivillig gentagelse af næringsdeklarationen (specifikke regler for hvordan), nuværende afsnit 9 samt relevante dele af afsnit 7.
- 3) Supplerende udtryks- og præsentationsformer – nuværende afsnit 8.3
- 4) Krav til præsentationen – nuværende afsnit 8 (minus 8.3) og med muligheder og krav i forhold til niveau 1) og 2).
 - 3) fungerer godt, som den gør nu.

Vi foreslår desuden, at respektive dele af vejledningen suppleres med visuelle oversigter/tabeller over de obligatoriske og frivillige elementer på hvert af de tre niveauer. Gør man det, vil meget af den tekst, der er, og som kan være svær at forstå, blive overflødig.

Endelig foreslår vi, at Bilag 2 splittes op i to, så det tydeligere fremgår, hvilke eksempler der vedrører hhv. 1) og 2).

7.2 Angivelse af faktisk mængde pr. portion og/eller pr. forbrugsenhed:

Vi foreslår, at man indledningsvis oplyser om, at der er flere forskellige måder at fastsætte mængden på. Det kan være en forbrugsenhed eller en portion, og at fastsættelsen skal ske under hensyntagen til de retningslinjer, som Kommissionen selv vil benytte, når/hvis den udvikler fælles regler på området. Dvs. under hensyntagen til den mængde, der spises, og hvad der er plads til i en sund kost (Artikel 33 stk. 5).

Man kunne supplere teksten med en tilføjelse om, at den europæiske fødevarerindustriorganisation har udviklet en mere detaljeret vejledning om fastsættelse af portionsstørrelser, herunder vejledende portionsstørrelser, som den anbefaler virksomheder at tage udgangspunkt i.

7.3 Angivelse af næringsstofindhold som en procent af referenceindtag

Det bør fremgå af afsnit et, at det også er muligt at bruge procent af referenceindtag ved mærkning pr. forbrugsenhed/portion.

7.3.1 Vitaminer og mineraler

Det ville være hjælpsomt med en bemærkning om, at der tillades en vis frist i forhold til at benytte RI i forhold til ADT for vitaminer og mineraler, fordi der har været uklarhed om, hvilke betegnelse der skulle benyttes (og betegnelsen fortsat indgår i udkast til vejledningen).

7.3.2 Energi og makronæringsstoffer

Kan det præciseres, at forklaring af RI kan ske gennem brug af *?

Det er kun et krav at skrive pligtoplysningen om referenceindtag for en voksen gennemsnitsperson (8400kJ/2000kcal), hvis man deklarerer pr. 100 g/ml? Ikke et krav, men kun en mulighed, når man oplyser procent af referenceindtag pr. portion. I lyset heraf ville det være hjælpsomt med en præcisering af, at pligtoplysningen ikke behøver stå samme sted, som den frivillige gentagelse af næringsdeklarationen: At den kan nøjes med at stå sammen med næringsdeklarationen.

For det tilfælde at andre lande indenfor fællesskabet tillader referenceværdier for andre befolkningsgrupper, vil sådanne oplysninger så ikke være omfattet af principperne om gensidig anerkendelse?

8. Præsentation:

Det ville være en god idé at henvide til, hvor Kommissionens spørgsmål og svar findes.

8.2. Krav til format – tabel format:

Det ville være hjælpsomt med en bemærkning om, at det på fler-sprogs-emballager er muligt at benytte den betegnelse, som anses mest egnet i forhold til at gøre overskriften forståelig på alle sprog.

8.2.1 Undtagelse fra tabel format:

Det bør præciseres, at der for frivillig gentagelse af næringsdeklarationen ikke er krav om tabelformat, og at det f.eks. er muligt at benytte ikoner.

9. Frivillig gentagelse af næringsdeklarationen:

Vi henviser til kommentarer under 7-9.

11.1 Fødevarer som den sælges

Vi foreslår, at termen afglaseret anvendes i stedet for eller sammen med drænet i eksemplet isglaserede rejer (WELMEC 6.8 Issue 2 May 2013)

11.2 Varen i tilberedt stand

Det er uklart om der her lægges op til, at fødevarer i givet fald skal forsynes med to næringsdeklarationer. En hvor den er tilberedt efter producentens vejledning, som den spises, og en i den form, som den sælges?

12. Hvordan skal oplysningerne i næringsdeklarationen beregnes?

Vi foreslår at ændre strukturen, så der indledes med en konstatering af, at værdierne i næringsdeklarationen skal være gennemsnitsværdier, og at der er forskellige måder at fastsætte værdierne på. Overordnet er der tre måder (Afsnit 12.2), men når det gælder indholdet af energi, og i nogen tilfælde indholdet af kulhydrat, vil det typisk ske på baggrund af beregninger eller i kombination af beregninger og analyser. Derefter kan man så gennemgå, hvad man gør, når man fastsætter værdier ud fra hhv. analyse og beregninger og de krav, der er i den forbindelse. Ved analyse afsnit 12.4 og ved beregning først krav til kendte og faktiske gennemsnitsværdier vedr. ingredienser og derefter ved beregning af sædvanligt fastlagte og accepterede data (=tabeldata). I dette afsnit kunne man så med fordel også samle oplysninger om omregningsfaktorer for henholdsvis energi, vitaminer og mineraler samt kulhydrater.

12.1.1 Omregningsfaktorer for vitaminer og mineraler

Vi opfordrer til, at man også, når det gælder B1 og B6, anvender den aktive frie form af vitaminet. Det er den form, man benytter i andre lande, herunder også andre nordiske lande.

12.6 Tolerancer

Det ville være hjælpsomt, hvis man kort opsummerede, at tolerancegrænserne afhænger af, om det er næringsdeklarationen på en fødevarer eller et kosttilskud, der kontrolleres ved analyse, om der benyttes anprisninger eller er tilsat vitaminer og mineraler, samt hvor tæt den deklarerede værdi ligger på et eventuelt maksimums- eller minimumsindhold påkrævet i forbindelse med brug af anprisninger eller tilsetning af vitaminer og mineraler.

Desuden foreslår vi, at afsnittet suppleres med et afsnit om, hvordan mængderne kontrolleres. At der ved vanlig kontrol i udgangspunktet følges op i forhold til virksomhedens egenkontrol. At det ikke er et krav, at kontrol sker ved analytisk kontrol, men at det kan forekomme, f.eks. ved kampagner. Og at de tolerancegrænser,

der i givet fald benyttes, fremgår af Kommissionens udkast til vejledning. Vi opfatter denne tilføjelse som central i forhold til de udfordringer, vi hidtil har set på området.

I øvrigt henvises til de overordnede kommentarer om Kommissionens udkast til vejledning om tolerancer på side 1.

13: Elementer, som udløser krav til næringsdeklaration

Det vil være hensigtsmæssigt med en angivelse af, hvad forskellen på krav om næringsdeklaration og kravet for information om nødvendige oplysninger om fødevarers sammensætning og næringsindhold består for uindpakkede fødevarer betyder i praksis. Handler det kun om at oplysningerne ikke skal stå på pakken, men alene være tilgængelige på foranledning. Eller er der forskel i de oplysninger som skal være tilgængelige?

13.2 Tilsætning af vitaminer og mineraler:

Det sidste afsnit er svært at forstå. Kan det omformuleres?

Vi uddyber selvfølgelig gerne ovenstående, skulle der være interesse for det.

Med venlig hilsen

Mette Peetz-Schou
DI Fødevarer